

POBOŽNOSTI A SETKÁNÍ V DOMAŽLICÍCH
11.-18.5.2014

NEDĚLE – 11.5. - 4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

- AK 8.00** Za + Jana Konopa, manželku, dceru a duše v očistci
AK 9.30 Za + Václava Mlezivu, manželku a celý rod
KK 18.00 Za + Marii Lichtenbergovy a celý rod

PONDĚLÍ – 12.5.

- AK 8.00** Za + Jakuba Dufka, manželku a syna
fara 17.00 Biblická hodina

ÚTERÝ – 13.5. – PAMÁTKA PANNY MARIE FATIMSKÉ

- AK 8.00** Za + rodiče a prarodiče z obojí strany a za všechny příbuzné
KK 17.15 Za + Markétu a Josefa Kůstkovy a celý rod

STŘEDA – 14.5. – SVÁTEK SV. MATĚJE, APOŠTOLA

- AK 8.00** Za + Anežku a Emila Šedivých a za zemřelé z obou rodů
KK 17.15 Za + Miloslava Webera
fara 18.00 Modlitební společenství

ČTVRTEK – 15.5.

- AK 8.00** Za + Jana Jírovce, manželku a duše v očistci
KK 17.15 Za + Jana Kvitka, manželku a oba rody

PÁTEK – 16.5. – SVÁTEK SV. JANA NEPOMUCKÉHO

- AK 8.00** Za + Jana Beneše, rodiče a sestry
KK 16.45 Májová pobožnost
KK 17.15 Na poděkování Bohu za 78 a 41 let života, s prosbou o Boží požehnání

SOBOTA – 17.5.

- 17.15** Poutní mše sv. v kapli sv. Jana Nepomuckého

NEDĚLE – 18.5. – 5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

- AK 8.00** Za + Jiřího Vogeltanze, manželku, dceru a celý rod
AK 9.30 Za + Matěje Konopa, manželku a celý rod
KK 18.00 Za + Jiřího Hánu a oba rody

MŠE SV. V OSTATNÍCH KOSTELÍCH 11.-18.5.2014

	neděle	pondělí	úterý	středa	čtvrtek	pátek	sobota	neděle
BLÍŽEJOV	11.00							
CHRASTAVICE				19.00				
NEMOCNICE					15.10			
CHOTIMĚŘ								14.00

Římskokatolická farnost Domažlice, www.farnostdomazlice.cz; tel. 608 524 136

Máte zájem o odběr Farních listů a zprav ze života farnosti mailem,
 napište na e-mail: farni.listy@seznam.cz

Farní listy č.16/2014

Týdeník farností Domažlice a Milavče

11. května – 4. neděle velikonoční

Náklady na toto číslo Farních listů činí 4,- Kč. Děkujeme.

Duchovní slovo

Bezpochybně jednou z nejdůležitějších událostí v poslední době pro mne byla návštěva kláštera v Poligny ve Francii a účast na liturgii řeholních slibů dvou tamějších sester. Chtěl bych ještě jednou zdůraznit, že jsem nejen pod velkým dojmem z rozhodnutí těchto mladých žen, které zasvětily svůj život výhradně Bohu, ale i ze způsobu, jak tuto chvíli zaslíbení prožily v liturgii. A o tom bude těch dnešních pár řádků.

V obou pobožnostech, které jsem mohl s nimi prožít, byly nepřehlédnutelné tři prvky: krásný zpěv, výrazná gesta a doba slavení.

Když se sestry modlí a dělají znamení kříže, dotýkají se země u svých nohou a pomalu kreslí velký kříž na celé své tělo, dotýkají se čela a obou ramen. Žádné rychlé zamávání dlaní v okolí srdce, jak se nám to možná stává. Vzpomněl jsem na slova Romana Guradiního z jeho knihy O posvátných znameních: *Děláš znamení kříže a děláš je řádně. Ne nějaké zmrzačené, chvatné, při němž člověk neví, co má znamenat. Nikoliv, řádné znamení kříže, zvolna a veliké, od čela k hrudi, od jednoho ramene ke druhému. Cítíš, jak tě zcela objímá? Je to znamení ze všech nejsvětější. Dělej je řádně, zvolna, veliké, s rozmyslem.*

Ranní chvály trvají u betlémských sester hodinu a mše svatá s obřadem mnišských slibů přes tři hodiny! Není to přehnaně dlouho? V textu, který byl rozdan všem zúčastněným, čteme: *Někdo se může podívat trvání a slavnostnímu rázu této liturgie. Tři hodiny, které z toho dnes zůstávají v našich klášterech Betlému, jsou ovšem jen velmi málo oproti prvotní tradici východních klášterů, kde ještě dnes se mniši či mnišky zasvěcují během slavnosti, která se přetahuje na celý den a noc. Přání, které se někdy objevuje u příležitosti takových shromáždění – aby netrvalo příliš dlouho – toto přání není snad výrazem neschopnosti našich současníků vzít na sebe důležitost chvíle, kdy se živá osoba výlučně a definitivně rezervuje pro Boha?*

Po slavení Velikonoční vigilie v Domažlicích byl slyšet názor, že ubývá těch, kteří společně slaví tuto výjimečnou liturgii. A že za to může délka jejího trvání, čili asi dvě hodiny. A je to přece liturgie na oslavu nejdůležitější události našeho života (důležitější než mnišské sliby!), rozhodující i o naší věčnosti – našeho křtu. Opravdu platí, že mše nebo jiná pobožnost musí být především krátká? Nebo si musíme přiznat tu neschopnost vyhradit výlučně Bohu více než 60 minut?